

здобувач вищої освіти,
Науковий керівник: д.е.н. професор **Пасєка С.Р.**
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОГО ТУРИЗМУ: МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ

Молодіжний туризм у країнах Європейського Союзу є одним із пріоритетних напрямів розвитку туристичної галузі, адже саме молодь формує значний сегмент туристичного ринку. За статистикою, частка молодіжного туризму щорічно збільшується на 1,5% і нині становить понад 40% туристичних потоків [2, с. 52]. Досвід європейських країн демонструє, що молодь віком від 14 до 30 років, незважаючи на обмежені фінансові можливості, має підвищену потребу в доступних рекреаційних, оздоровчих і розважальних послугах.

Аналіз розвитку молодіжного туризму в країнах ЄС дозволяє виокремити ключові фактори, що сприяють його зростанню. Серед них можна відзначити наявність спеціалізованих державних і міжнародних програм підтримки, розвинену мережу бюджетних засобів розміщення, доступну транспортну інфраструктуру, систему пільг та знижок для молоді. Особливу роль відіграє діяльність міжнародних організацій, зокрема Всесвітньої туристичної організації (UNWTO) та Європейської федерації молодіжних хостелів [1, с. 50].

Німеччина пропонує один із найбільш вдалих прикладів організації молодіжного туризму. Тут функціонує розгалужена мережа молодіжних турбаз, створено спеціальні туристичні маршрути для молоді. Кожна федеральна земля формує власні програми молодіжного туризму, які часто передбачають безкоштовне відвідування культурних і природних пам'яток для молодіжних груп. Особливою популярністю користуються багатомісні номери в хостелах із простими меблями та обслуговуванням тільки для проживаючих.

Країни Прибалтики, зокрема Естонія, Латвія та Литва, демонструють ефективну модель розвитку молодіжного туризму, засновану на кластерному підході та використанні інформаційних технологій. У цих країнах створено єдину віртуальну інфраструктуру для отримання туристичної інформації, єдину мережу хостелів та систему бронювання, що значно полегшує планування подорожей для молоді. Завдяки структурній підтримці Євросоюзу в 2007-2013 рр. країни Прибалтики реалізували понад 290 проектів у сфері туризму, значна частина яких була спрямована саме на розвиток молодіжного сегмента [3, с. 76].

Особливої уваги заслуговує досвід Польщі, де сільський та активний туризм став джерелом розвитку для регіонів, які мають природні ресурси, але обмежені у можливостях розбудови виробничих галузей. Польські експерти використовують маркетингові стратегії як засіб розвитку туристичної моделі

певної території. Такий підхід включає оцінку наявних туристичних продуктів, виокремлення туристичних зон та визначення їх спеціалізації.

Для України впровадження європейського досвіду розвитку молодіжного туризму є надзвичайно актуальним завданням. У контексті євроінтеграційних прагнень нашої держави доцільним видається створення спеціалізованого галузевого державного органу, який займатиметься питаннями розвитку молодіжного туризму. В умовах децентралізації влади територіально-об'єднані громади можуть коригувати розвиток туризму відповідно до місцевих особливостей.

Перспективними напрямками адаптації європейського досвіду в Україні є: розробка спеціальних бюджетних туристичних програм для молоді, розширення мережі хостелів та інших бюджетних засобів розміщення, надання соціальних пільг студентам, створення багатомовного інформаційно-рекламного Інтернет-порталу, а також розвиток кластерної моделі еко- та сільського зеленого туризму. Доцільним також є внесення змін до законодавства щодо пільг в оподаткуванні та державних дотацій організаторам молодіжного туризму [4, с. 84].

Необхідно також розвивати в Україні концепцію «туризму без бар'єрів», адаптувати туристичні об'єкти до потреб людей з особливими потребами, розробляти національну мережу туристичних брендів та сприяти маркетинговій діяльності агротуристичних господарств.

Особливу увагу слід приділити розвитку велосипедного туризму як екологічного та доступного для молоді виду відпочинку. Досвід таких країн, як Нідерланди, Данія, Німеччина, де велосипедний туризм став важливою складовою туристичної індустрії, може бути використаний для розбудови відповідної інфраструктури в Україні [5, с. 19].

Таким чином, адаптація європейського досвіду розвитку молодіжного туризму з урахуванням українських реалій здатна не лише підвищити туристичну привабливість України, але й сприяти вирішенню соціально-економічних проблем, забезпечити зростання зайнятості молоді, підвищити рівень її професійної підготовки та культурно-освітнього розвитку.

Список використаних джерел:

1. Лебедев І.В. Сталий розвиток туризму: сучасний стан і завдання для України. *Туристичний та готельно-ресторанний бізнес: світовий досвід та перспективи розвитку для України*. Одеса: ОНЕУ, 2019. С. 42-44.
2. Ковальська Л., Мариневич І. Європейський досвід розвитку туризму в Україні. *World Science*. 2018. № 1(29). С. 75-78.
3. Кулькова Є. Ю. Співпраця України та Європейського союзу у сфері туризму. URL: http://confcontact.com/2015_04_25/2/2_kulkova.html.
4. Череп А.В. Специфічні особливості та тенденції трансформації туризму як чинника сталого розвитку країн Європи: інституційний аспект. Запоріжжя, 2022. 356 с.